

To je mlačnost, katere bi moralo biti pravega Slovence sram.

Če Slovenci zanemarjamo tako društvo, katero pa bode potem našlo pri nas podporo?

Ta vse graje vredna prikazen me je napotila, da sem povpraševal po razmerah gledé udov pri čitalnici in pol. društvu Pozoru.

Poročila, katera sem dobil, niso ugodna in me niso zadovoljila.

V Ptujci živeči Slovenci vzdržujejo skoro sami čitalnico, katera ima „Narodni dom“ na svoji skrbi, oni so skoro edini podpiratelji političnega društva.

Ali je to mogoče? Reklo se mi je, da je istina. Tedaj še slovensko razumništvo ptujskega okraja vedno ne uvideva, kako velikega pomena je „Narodni dom“ za Slovence, tedaj se mu ni jasno, da je Narodni dom za Slovence ptujskega okraja to, kar je bila Meštanska beseda (bolje njeni hrami) v Pragi za Čehe v prvi dobi borbe za obstanek, napredek?

Je-li slovenskemu razumništvu neznan, da je zlata Praga s pomočjo dohodkov „Besede“ česka postala?

Je-li slovensko razumništvo ne zna, da noben napredek brez denarnih žrtev ni mogoč? Je-li slovensko razumništvo okraja ptujskega slepo, koliko denarja se izda od nasprotne strani, da se iztrebi Slovence?

Vse je znano, reklo se mi je, pa vlada le — slovenska malomarnost! To je staro prokletstvo! Drug se zanaša na drugega tam, kjer bi morali biti vsi delavni in požrtvovalni. Bogatinov ni in ti nas ne bodo spravili do boljše bodočnosti.

Sami si moramo pomagati, vsak po svoji moči, nobeden se ne sme odtegovati. Poznam česke uradnike, živeče po mestih, ki imajo 5 do 600 gld. letne plače, pa so vendar ustanovniki „Matiče šolske“, „Besede“ in drugih zavodov. In Slovenci?! — Ti se morajo navzeti drugega duha. Narodna čitalnica, pol. društvo, podružnica ni samo za Slovence v mestu, ni samo za nekatere Slovence, ampak za vse. Daj Bog, da se to dejansko kmalu uresniči, brez dreganja, prošenj, opominjanja in svarjenja!

Gospodarske stvari.

Vzreja plemenjakov.

(Konec.)

Kar se pa tiče še posebej angleških polukravnih žrebcev, ve se dovolj, kaj velja o njih večjem delu tako gledé na njih pleme, kakor tudi gledé na njih podedovalnost. Angleži kupujejo na severnem in vzhodnjem obalu morja žrebčke od kmetov na tisoče, potem pa jih spuščajo na navadne kobile, ki gredo pred plugom brez potrebne izbire. Take žrebčke pa

izredijo kakor take na tujem kupljene z vso skrbjo ter jih, ko so štrto leto preživeli, prodajo za drag denar v našo suho zemljo, češ, da so pravi angleški žrebci. No, toliko pleme, kakor ti žrebci in toliko vrednost za vzrejo imajo pač tudi žrebci, ki jih vzredé naši kmetovalci, razloček je samo ta, da so bolji kup in da ne gre denar v tuje kraje. Resnica, taki žrebci, ki so jih v naših krajih vzredili, so gotovo še bolji, kajti ve se za njih pleme in ne vzemó se taki, katerih lastnosti se ne dajo tako na strani žrebca, kakor kobile do dobrega določiti.

Da se pa vzredé dobri žrebci, ki imajo pri prodajalcu pa tudi pri kupovalcu ceno, za to ravno ni treba veliko glave, zadosti je zdrava človeška pamet. Žrebeta morajo se od mladih nog primerno z ovsom, senom in zelenino rediti in morajo se 9 mesecev v letu po dnevu gibati na prostem.

V zimskih mesecih, v katerih so mlade živali v hlevu, ne smejo se privezovati, da lahko proste hodijo, in po dnevu daje se jim skozi odprta okna svežega zraka. Suho ležišče je seveda neizogibno, pa tudi da se vsak dan s slamo in krtačo osnažijo. Tudi za kopita je treba skrbeti. Kdor pa mesto vsega pusti žrebe v vlažnem, soparnem hlevu ostati cele mesece brez gibanja, kdor ga le od časa do časa vodi z roko okoli, ga krmi z mehko krmo ter ga ne snaži, ta si, če gre dobro, izredi še debelo živinče, nikoli pa konja, ki je za rabo. Mesto črstvih nog z izraženimi členki in dobrimi mušicami, s trdnimi kopiti in odločnim hodom dobé žrebeta vsled slabe vzreje žoliceaste nage, mlahave, tenke mušice, drobljiva kopita in ležé hod. —

Kjer se izgodi to, tam se ne more seveda govoriti o dobičku za kmetovalca, marveč mu je izguba več manj gotova.

Naj bi se torej konjerejci na kmetih že vendar enkrat vspeli ter slovo dali občni nemarnosti in starim predsodkom! Tako bodo prej ali slej oni dobiček imeli v polni meri, ki jim ga prijazne okoliščine dajejo že na roke.

Sejmovi. Dne 26. julija v Kozjem, na Framu, v Ormožu, v Žalcu, v Črmožiščah, na Teharju in v Slov. Bistrici. Dne 30. julija v Kostivnici.

Dopisi.

Iz Breškega okraja. (Roparska četa.) [Konec.] Preiskava je do dne 22. maja trajala. Toraj so pri porotni sodnji v Celju bili krivi spoznani in obsojeni Martin Cizelj zaradi napada na Strgarja in tatvine na 13 let, Fr. Krošelj pa zaradi napada na Strgarja in tatvine na 10 let težke ječe. Janez Ogorevc zaradi tatvine na 8 mesecev, Martin Godlar zaradi tatvine na 6 mesecev, A. Razlag zaradi tatvine na 6